

LÅNGLIVAD SNYGGING

Den räknas till budgetmodellerna men den är cirka 8.000 kronor dyrare än vår budgetreferens Nec VT-45. 35.000 kronor ger dig en mycket elegant och sobert designad projektor. Men håller den samma kvalitet på bilden?

Av Christer Bengtsson

OMDÖME & FAKTA

PLUS

Minimal pixeltighet
Bra och naturlig färgåtergivning
Snygg design

MINUS

Menysystemet
Svärtan
Lågdagrar

SUMMA

En bra projektor, men något för högt pris!

Teknik LCD (0,9")

Bildformat 4:3

Bildmatis 800 x 600 (SVGA)

Upplösning 1 440 000 bildpunkter (480 000 pixlar x 3 paneler)

Bildstorlek max 300"

Ljusflöde 1000 ANSI lumen

Kontrast 350:1

Lampa 120W UHP/6000 tim

Fläktljud 32 dB

Takmontering Ja

Zoom Ja, manuell x 1,3

Komponent Ja, via D-Sub

DVI nej

Data Ja

Storlek (BxHxD) 328x102x226 mm

Vikt 3,6 kg

Cirkapris 35 000 kronor

Info Philips, 08-598 520 00, www.philips.se

Alla uppgifter enligt tillverkaren!

Philips Fellini 100 var en massiv och mäktig LCD-proj på sin tid. Likt sin italienska namne, regissören Federico Fellini, imponerade Fellini 100 med stora mått och kammade väl-förtjänt hem EISA-priset för projektorer år 1998. Nästa gång Philips hämtade inspiration från filmvärlden var när Philips Hopper fick låna sitt namn av den amerikanska skådespelaren Dennis Hopper.

Nu tar Philips i med de riktigt hårda handskarna och marknadsför en proj med ett namn hämtat från en av vår tids största fenomen; Marilyn Monroe. Det är djärvt, vågat och kaxigt och nu skall vi se om den kan leva upp till sitt stolta namn.

VACKER

Denna gång måste man säga att Philips definitivt har lyckats med utseendet. Så på denna punkt är ju likheten med Marilyn slående.

Den här projjen är mycket snyggt designad, på gränsen till sexig.

Rent, snyggt och fräscht är det i alla fall.

Det vaniljvita höljet passar mycket bra till den silverfärgade fronten. Knappen på ovansidan lyser vid strömkälla röd och när maskinen startas upp ändrar belysningen färg till blå/grön. Mycket käckt! Fläktutblåset sitter på baksidan medan hela den silverfärgade fronten är ett fläktinsug. Detta är en bra lösning eftersom man eliminerar risken att få värmevågor framför linsen.

Linsen har manuell zoom och fokus. Ställbara stödfötter finns framtill. De är rejäla,

stadiga och belagda med tjockt gummi för en säker placering på bordet, även om du med fördel även kan montera projjen i taket. På baksidan sitter en liten uppsättning bildanslutningar i form av en kompositvideoingång, en S-video och en D-Sub15 (VGA) som tar RGB-signaler. Denna kontakt skall även, enligt manualen, kunna ta emot komponentvideo-signaler.

Utöver dessa anslutningar hade vi gärna sett en vanlig komponentvideoanslutning (YCbCr) med RCA-kontakter och kanske till och med en DVI-kontakt. Men det som finns räcker ändå för de flesta användare. För er information så kan vi också nämna att denna modell även finns som datamodeller kallade C-Smart och C-Bright (SVGA och XGA).

MÄRKLIGA MENYER

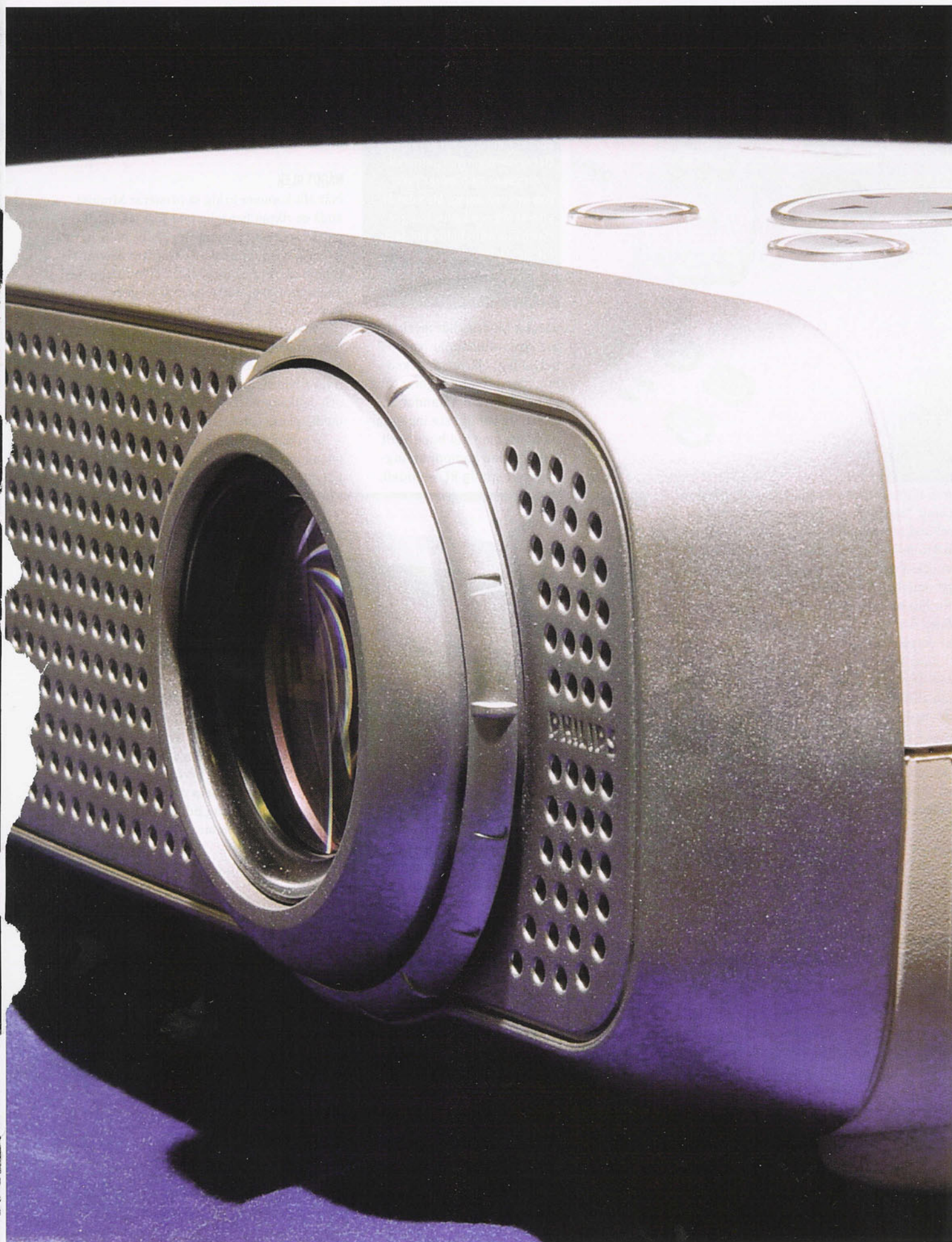
Vi blev tyvärr ganska besvikna på menysystemet. Här finns förvisso en hel del godsaker som färgtemperatur och vitbalans, men för det första finns det inga siffror att laborera med. Vår referens-TV från Philips (32PW9616) fungerar likadant på den punkten, vilket kan få en att undra vilken holländare som kommit på den här konsekvent dumma idén.

Och för det andra är alla kommandon

» Den här projjen är mycket snyggt designad på gränsen till sexig. «

Både lampbyte och byte av insugsfilter görs enkelt genom luckor på undersidan.

MONROE + ISCAN = SANT?

Ihop med Silicon Images videoprocessor/linjedubblare iScan-Pro är Monroe en riktig killer. iScan trolldar nämligen bort många trista fenomen som krypningar och grynighet. Det enda negativa i detta fall är att iScan "försämrar" skärpan en liten aning. Men det är ytterst lite och i övrigt så ger iScan tillräckligt stora fördelar för att vi varmt skall rekommendera den ihop med Philips Monroe!

Vänster Monroe har mycket bra kontrollknappar med belysning. Fjällen är också bra, men projen reagerar långsamt på fjärrkommandon. **Nedan** De vanligaste ingångarna finns, men det hade varit trevligt med komponentingångar av vanlig RCA-modell.

från fjärkontrollen betungade med en omotiverad "fördröjning" som gör att det tar en sekund innan kommandot utförs, så har man bråttom kan det bli knas. Utöver detta så vill vi också dela ut ett minus för att det är snudd på omöjligt att laborera med inställningarna för ljus och kontrast. Det bästa läget för ljus fann vi vid mitten eller maximalt 55 procent av stapeln.

Det läget ger mest detaljer i mörka partier av bilden (lågdragnar) utan att sabotera svärtna alltför mycket. Att dra ned på ljusflödet ger inga fördelar alls utan tar bara bort detaljer i dunkla scener, och att gå över denna nivå gör bilden totalt urtvättad och jätteblek. Och i relation till detta så är det också omöjligt att öka på kontrasten till mer än cirka 55-60 procent. Alla värden över dessa gör bilden totalt överstyrd i högdagrar.

Den lilla fjärrkontrollen är däremot mycket bra. Den är söt och smidig, passar utmärkt ihop med projen och fungerar helt felfritt om man bortser från den lilla fördröjningen.

TRÄFFSÄKRA FÄRGER

Som tidigare nämnts inkluderar övriga bildinställningar även en vitbalans, som kan ge stor hjälp vid korrigering av eventuella färgavvikelse. Den är något enklare än den fullständiga vitbalans som bland annat återfinns på vår nya budgetreferens Nec VT-45. Monroes vitbalans arbetar nämligen endast med en stapel per färg istället för två som då ger dig både "kontrast" och "ljus" för varje grundfärg.

Men trots detta ger den ändå ett mycket bra resultat med stora kalibreringsmöjligheter. Ihop med inställningen för färgtemperatur, det vill säga värdet för varmt eller kallt

» ...i slutändan så föredrog vi dock i att lämna samtliga bildinställningar i mitten... «

färgspektrum, kan resultatet definitivt bli klockrent. Men i slutändan föredrog vi dock i att lämna samtliga bildinställningar i mitten.

Hade det funnits minnen hade man kunnat lagra en inställning för tecknat, en för mörka filmer, en för vanliga, och så vidare. Men på det stora hela presterar en grundinställd Monroe en mycket väl godkänd färgåtergivning som minimerar en del av de klassiska svagheterna med bland annat gulstick. Detta är Monroes stora styrka och kanske det som mest skiljer modellen från sina data-system i samma familj.

BEHAGLIGT MJUKT

Något riktigt positivt med just Monroe är den mjuka och "pixelfria" bild som serveras trots den begränsande SVGA-upplösningen. Det är faktiskt svårt att se att det rör sig om en SVGA-maskin. Så tillhör du dem som brukar reta dig på att SVGA-projor kan vara pixliga så bör du definitivt kolla in Philips Monroe. Monroe har så pass mjuk bild att det stund-

tals påminner om mjukheten man får från en CRT-proj. Mindre behagligt är dock fläktljudet som till en början är relativt lågt, bortsett från ett svagt fräsande ljud från elektronikens spänning, bara för att sedan eskalera i takt med att projektorns temperatur ökar. Vi noterade två till tre olika nivåer på fläkten där den högsta väsnas ganska mycket.

NÅGOT BLEK

När allt kommer kring så presterar Monroe ändå en riktigt behaglig bild som jag är säker på att de flesta konsumenterna skulle bli helt nöjda med. Men om vi skall utvärdera den rättvist genom att titta på totalbilden i jämförelse med andra produkter i klassen, kan vi ge ros för färgskalan och den mjuka bilden överlag, men ris för svärtna och dynamiken. Ställd bredvid budgetreferensen Nec VT-45 (27.000 kronor) märker vi att Monroe skulle behöva lite mer tryck i bilden. Svärtna är av tveksam kaliber och de flesta mörka scener ser därför väldigt fadda, platta och bleka ut.

Styrkan på ljusflödet såväl som uniformiteten i ljusspridningen är det däremot inget fel på, men dynamiken i bilden är inte på absolut

toppnivå. Kanske hade det varit bra med ett variabelt ljusflöde istället för att vara låst till de 1000 AL som Philips Monroe ger. Man kan jämföra det hela med plasmaskärmar som på samma sätt ser mycket bra ut i ljusa bilder, men faller i mörka.

6000 TIMMAR?

Det kanske mest uppseendeväckande i reklamen runt Philips Monroe är uppgiften om den revolutionerande långa lamplivslängden på hela 6000 timmar. Tyvärr kan vi varken bekräfta eller dementa detta, då vårt test inte tog riktigt så lång tid. Vi får helt enkelt hoppas att Philips talar sanning på denna punkt.

GODKÄNT

Philips har en av världens bästa TV-apparater på marknaden idag, men bland projektorer finns det just nu bättre alternativ än Philips Monroe. Det är i och för sig inget större fel på produkten, men ställd bredvid andra modeller som är lika bra eller bättre för mindre pengar, så blir det svårt att rekommendera Monroe villkorslöst. □

KRINGUTRUSTNING

Referensprojektor Nec VT-45

Referensbild (TV) Philips 32PW9616

Filmduk Euroscreen BlackLine / 3 meter / 1.0 gain

DVD-spelare Pioneer DV-737

Videoprocessor Silicon Image iScan-Pro

S-video kablar Aputure, Kimber Kable, Supra